LEXICON GRÆCVM,

ET

INSTITVTIONES LINGVÆ GRÆCÆ,

Ad ſacri Apparatus inſtructionem.

ANTVERPIÆ
Excudebat Chriſtophorus Plantinus
Prototypographus Regius.
M. D. LXXII.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

INSTITVTIONES
LINGVÆ GRÆCAE.

GRÆCORVM LITERÆ.

Α	α	ἄλφα	Alpha	a
Β	β ϐ	βῆτα	Vita	u
Γ	γ Γ	γάμμα	Gamma	g
Δ	δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε	ε	ἒ ψιλόν	E pſilon	e
Ζ	ζ	ζῆτα	Zita	z
Η	η	ἦτα	Ita	i
Θ	θ ϑ	θῆτα	Thita	th
Ι	ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ	κ	κάππα	Cappa	c
Λ	λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ	μ	μῦ	My	m
Ν	ν	νῦ	Ny	n
Ξ	ξ	ξῖ	Xi	x
Ο	ο	ὂ μικρόν	o micron	o paruum
Π	π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ	ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ	ς σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ	τ	ταῦ	Tau	t
Υ	υ	ὖ ψιλόν	Y pſilon	y
Φ	φ ϕ	φῖ	Phi	ph
Χ	χ	χῖ	Chi	ch
Ψ	ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω	ω	ὦ μέγα	o mega	o magnum

Vocales longæ, η ω. Breues, ε ο. Ancipites, α ι υ, quæ & communes dicuntur, quòd modò ſint longæ, modò breues.

Diphthongi propriæ, { αι αυ ει ευ ου υι. / æ au i eu i u. }

Impropriæ, { ᾳ ῃ ῳ ηυ ωυ ωυ. / a i o iu i ou }

In αυ ευ ηυ ωυ pronunciatur υ vt u conſonans.

Vocales præpoſitiuæ α ε η ο ω, propterea quòd in diphthongis præponantur. Subiunctiuæ autem, ι υ, quòd ſubſequantur. Faciunt verò per ſe ſyllabam, quoties duobus in apice punctis notantur, παΐς pais diſſyllabum, ἄϋπνος aypnos triſyllabum. Cæterùm in tribus ᾳ ῃ ῳ, ι non ad latus affigitur, ſed infrà ſubſcribitur.

Mutæ { Tenues, π κ τ / Mediæ, β γ δ / Aſpiratæ, φ χ θ. }   Duplices, { ζ σδ / ξ κσ / ψ πσ }

Liquidæ, ſiue immutabiles quatuor, { λ μ / ν ρ }

Canones pronunciationis.

Accentus tres, Acutus ´ ὀξεῖα thea, λόγος lógos, τύπτομεν typtomen. Grauis ` καὶ timi. Circunflexus ῀ ποιῶ poió, βοῶν voôn. Acutus & circunflexus attollunt ſyllabam quam afficiunt, Grauis deprimit.

Spiritus duo: Aſper ſiue denſus, ʽ ἅμα hama; Lenis ſiue tenuis, ʼ ἐγώ ego. Semper autẽ vocalis aut diphthongus initio dictionis alterum poſſidet è ſpiritibus.

Conſonans ρ in principio quidem aſpiratur, ῥώμη rhomi: in medio vero, ſi geminetur, priore loco leuigatur, poſteriore aſpiratur, πόῤῥω pórrho.

Apoſtrophus nota eſt reiectæ vocalis α ε ι ο, aut diphthongi αι οι: quod fit ob ſequentem vocalem, quæ ſi aſpiretur, migrat præcedens tenuis in aſpiratam, πάνθ᾽ ἔλεγον, πάντ᾽ ἔλεγον pandelegon: prolatio enim eſt in morem vnicæ dictionis, ἀπὸ σοῦ, ἀφ᾽ οὗ, κατὰ σοῦ, καθ᾽ οὗ. [illegible]

Γ ante γ κ ξ χ ſonat perinde vt n, ἄγγελος angelos, λύγξ lynx, ἔγχελυς enchos: ſic ante κ, ſed ipſum κ ſonandum vt g, πέφαγκα pephanga.

Τ poſt ν, vt d, τὸν δαίδαλον ton dandalon.

Ν ante β π φ ψ, vt m, τὸν βίον tum vion, τὴν μενέδα tim menda, τὸν πίθον tom bithon, per b.

Π poſt μ, vt b Latinum, πέμπω pembo: itidem poſt ν in diuerſis dictionibus, τὸν πίθον tom bithon.

DE PARTIBVS
ORATIONIS.

PARTES Orationis octo, Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Aduerbium, Coniunctio, Præpoſitio.

Caſus quinque, Nominatiuus, genitiuus, datiuus, accuſatiuus, vocatiuus. ſiquidem ablatiuo Græci carent.

Numeri tres, Singularis, dualis, pluralis. Vtimur duali, cùm de duobus eſt ſermo. In duali, vox eadem nominatiui, accuſatiui & vocatiui: itidem genitiui & datiui. Sic in plurali, ſemper nominatiuus idem cum vocatiuo.

Latini inter declinandum vſurpant Hic, hæc, hoc: Græci verò articulum ὁ, ἡ, τό, quem vocant præpoſitiuum, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem ſic,

M. S. N. ὁ hic. G. τοῦ huius. D. τῷ huic. A. τὸν hunc. DV. N. & A. τὼ hi & hos, de duobus. G. & D. τοῖν horum & his, de duobus. PL. N. οἱ hi. G. τῶν horum. D. τοῖς his. A. τοὺς hos.

F. S. ἡ, τῆς, τῇ, τήν. DV. τὰ ταῖν. P. αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.

N. S. τό, τοῦ, τῷ, τό. DV. τώ, τοῖν. P. τά, τῶν, τοῖς, τά.

Articuli vocatiuum ignorant, pro quo in declinationibus vtimur aduerbio vocandi ὦ, ὦ.

DE DECLINATIONIBVS.

DECLINATIONES nominum quinque. Prima eſt in ας maſculinorum, ὁ αἰνείας: & in ης, ὁ χρύσης, ὁ λησής, hic latro: quorum genitiuus in ου, datiuus in ᾳ vel ῃ diphthongum impropriam, accuſatiuus in αν vel ην, vocatiuus in α vel η, ſecundum terminationem nominatiui. Dualia & Pluralia conueniunt cum articulo fœminino, ablato τ.

S. ας, ου, ᾳ, αν, α. D. α, αιν. P. αι, ων, αις, ας, αι.
ης, ῃ, ην, η.

S. ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου, τῷ αἰνείᾳ, τὸν αἰνείαν, ὦ αἰνεία.

D. τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν, ὦ αἰνεία.

P. οἱ αἰνεῖαι, τῶν αἰνειῶν, τοῖς αἰνείαις, τοὺς αἰνείας, ὦ αἰνεῖαι.

ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση.

ὁ λῃστής, τοῦ λῃστοῦ. & ita deinceps.

Quinque Græcorum linguæ præcipuæ, Communis, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. è quibus Attici in omni declinatione vocatiuũ ſimilem formant nominatiuo, ὁ & ὦ αἰνείας.

PRIMAE declinationis nomina in α, [illegible] α, [illegible] [illegible]. Etiam alia maſculina.

Vocatiuus nominum in ης, [illegible] in α breue, [illegible] [illegible]

SECVNDA declinatio tantùm eſt fœmininorum, quæ deſinunt vel in α, vt ἡ μοῦσα: vel in η, vt ἡ τιμή. genitiuus in ης, datiuus in ῃ diphthongum, accuſatiuus in αν vel ην, vocatiuus in α vel η, iuxta terminationem nominatiui. Dualia & pluralia perinde ſe habent atque in prima declinatione.

S. α, ας,

DICTIONARIVM
GRAECOLATINVM.

A Apvd Græcos character eſt, notáque primi literarum, i. Alpha, ἀπὸ τοῦ ἀλφεῖν, i. inuenire. Aliquando particula eſt priuatiua, vt κακὸς, vitiatus, ἄκακος, innocens. Aliquando ſignificat id quod δυς, id eſt, vix: vt ἀδάμας, quod non facilè domatur. Aliquando auget ipſam dictionem, vt ὕλη ἄξυλος, ſilua nemoroſa. Aliquando minuit, vt ἀμαυδὸς, ſubluſcus. Aliquando ſimul, vt ἀδελφοὶ, vterini fratres. Aliquando par, vt ἴσον, ἀτάλαντον, eiuſdē ponderis. Nonnunquam abundat, vt ἄσταχυς, i. ςάχυς. Compoſitum cum inchoantibus à vocali aſciſcit ν, vt ἀνώδυνος, paucis exceptis.

ἅ, quæ, ἅτινα, Artic. Præpoſ. Plural. Ἅ etiam cum verbo ἔστ' ſignificat ἔστιν ἃ, i. quædam.

ἆ pro ἔα, i. ſine.

ᾇ, quò, cum motu, Doricè. Sine motu eſt Aduerb. mirandi.

ἆ, tenui ſpiritu, & tono acuto, Aduerb. contemnendi, cachinnandi, adhortandi. eſt & increpandi.

ἆ, ἰωὰ, vtinam. ponitur pro valdè. Et loco ὦ, Aduerb. & loco φεῦ, αἴ, & condolendi. Sumitur & pro εἶα.

ἄας, confluentes, aquarum confluxus.

ἀάατος, inuulnerabilis, illæſus.

ἀάβακτος, ὁ ἀάβακτος, non miſer, innocens.

ἀαγὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, ab α priuatiua particula, & ἄγω τὸ κλάζω, frango, id eſt, fractu difficilis.

ἀάδα, egeſtas.

ἀαδεῖν, turbare, afficere contumelia: item ægre, conſilei ferre.

ἀαθὴν, ἡ, ſuccerda, i. ſtercus ſuillum.

ἀαδὴς, ἔος, ὁ καὶ ἡ, iniucundus, pro ἀηδὴς, Doricè.

ἀάζω, exhalo.

ἀάατον, ου, τὸ, non obnoxium damno.

ἄαπτον, ου, τὸ, inuulnerabile, infractum.

ἀάκτον, ου, τὸ, inordinatum.

ἀάμης, ητος, ὁ, aucupij inſtrumentum, ames.

ἀανὴς, ἔος, ὁ καὶ ἡ, vtilis, non abſolutus. ἀανὲς, τὸ, nondum abſolutum, non abſoluendum, vtile.

ἄανθα, genus inauris.

ἄαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, à verbo ἅπτομαι. Poteſt quoque à ἀάτω deriuari, & tunc ſignificat eum qui alijs facilè inferre mala: item inuiolabilem, inuictum.

ἄασα, nocui, pro ἄσα, à verbo ἀάω, vel ἄω. ἀασάμην, erraui, iniuriam accepi.

ἀάω, quatuor ſignificat, ſatiare, obdormire, contriſtare, ſæpe multumque lædere.

ἀάσθην, læſus ſum, ab ἀάω pro βλάπτω.

ἀασίφορος, ου, ὁ, nocumentum ferens.

ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus.

ἀάω, noceo, corrumpo.

ἀασμὸς, οῦ, ὁ, exhalatio, halitus.

ἀάσχετος, gemebundus, illætabilis.

ἀατὴ, culpa vel noxa vacans.

ἀάχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἀκατάσχετος, irretentibilis, intolerabilis, intemperans, obediens.

ἄαται, ſatiantur, ἐμπλῆσθ.

ἀάπλητος, ὁ, inexplebilis.

ἄατος, ου, ὁ, non nocens, ἀπὸ ἄτης, vel κατ' ἐπίτασιν ipſius ἀάω, vehementer nocens. Item difficilis, inſatiabilis.

ἀβάβακτος, ὁ, innocens, ἀβλαβής.

Ἀβ, menſis, qui & γαμηλιών.

ἀβὰ, rota, clamor.

ἀβαγήτος, ου, ὁ, tenuis.

ἀβαγνα, τὰ, roſæ.

ἄβαζος, ου, ὁ, taciturnus, mutus.

ἀβαιὸς, ου, tenuis, minutus.

ἀββᾶ, magiſter.

ἀβαθὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, non profundus.

ἀβάδροιον, τὸ, bellariorum genus.

ἀβαιόν, paululum, paruum.

ἀβακεῖν, ignoro, non habeo quid dicam.

ἀβακῶς, quietè.

ἀβακήμων, ονος, ὁ, & ἀβακὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, taciturnus, quietus, expers vocis ſtultus.

ἀβακίζω, quietus ſum.

ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus.

ἄβακοι, ἀγριαινόμενοι, minimum piſciculorum inſtitores inſani.

ἀβάσκανον, ου, τὸ, minimè inuidioſum.

ἀβάκτον, & ἄβατον, τὸ, non beandum.

ἀβάκχευτος, ὁ, bacchanalium ſeu vini expers.

ἀβάκχυδον, lineum textum, fragile.

ἀβαβαί, vox indignantis, heu.

ἀβακλία, ας, ἡ, ſcriptura, confeſſio.

ἄβαλε, Aduerb. vtinam.

ἀβάλα, tranquillum, languidum, vocant Lacones.

ἀβάνα, ciſtus mali.

ἀβαρναὶς, ίδος, ἡ, aſcenſus, ἀνάβασις, poeticum.

ἄβαξ, ακος, ὁ, armarium, tabula in qua Mathematici lineas, numeros & figuras ducunt. Accipitur aliquando pro menſa. Eſt etiam nomen fabrilis inſtrumenti.

ἀβαπτιστὸν, τὸ, terebella, medicorum inſtrumentum.

ἀβάπτιστος, qui mergi nequit, immerſibilis.

ἄβαπτος, ου, ὁ, non tinctus, non duratus ſtomomate.

ἄβαρ, αρος, τὸ, genus placentæ.

ἀβάρκιον, placenta, & maſſa.

ἀβαρβαρέαι, nymphæ.

ἀβαρὴς, ἑος, ὁ, intelligentia carens, lenis.

ἀβακάδην, ἡ, effœminata, delicata. & ἁπαλή.

ἀβάρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, epirotes, continentis habitator.

ἀβαρκὰ, ἡ, menſibus repurgata & mollis.

ἀβαρίζει, terret, plaudit.

ἄβαρος, ου, ὁ, fames.

ἀβαρρεῖ, geme, clama.

ἀβαρτοὶ, volatiles.

ἀβαρτία, inſatiabilitas. ἀβάρτησις, inſatiabilis.

ἀβαρὺ, origanum, Macedonia.

ἀβαρὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, non grauis.

ἀβὰς, bardus. & ſacer morbus.

ἀβάσαι, præclarè agere, extolli.

ἀβαστάκτως, Aduerb. portatu difficilè.

ἀβασάνιστος, ου, ὁ, inuulnerabilis. Item inexploratus, inexercitatus, non tortus.

ἀβασανίστως, temerè.

ἀβασίλευτος, ὁ καὶ ἡ, ſui iuris, non ſubditus regi.

ἀβάσκανος, vetus, non inuidus.

ἀβασκάνιον, ου, τὸ, faſcini amuletum.

ἀβασκάντως, ſine inuidia.

ἀβάστακτον, onus, φορτίον: ab ἀ epitat. & βαστάζω.

ἄβατον, inacceſſum, infinitum. Item ἀβίαστον, non violentum.

ἄβατος, inuius, inacceſſus.

ἀβαύνος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers intelligentiæ, ſtultus. item indomitus, non incenſus.

ἄβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus.

ἀβάσας, pro ἀνέβασε, ſurſum iecit.

ἀβδαλὸν, οῦ, τὸ, humile, abiectum.

ἀβδέλυκτα, τὰ, quæ non abominamur.

ἀβέβηλα, τὰ, vel ἀβέβηλον, τὸ, ἄβατα, loca inuia.

ἀβεβηλεύτως, vetitus ſacris.

ἄβδης, ſcutica, flagellum.

ἀβέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, incertus, inconſtans, infirmus.

ἀβεβαίως, inconſtanter.

ἀβέβηλον, τὸ, ſacrum, non profanum.

ἀβὲν, pro ἄγειν dicunt Pamphiliæ incolæ.

ἀβέλιος, ὁ, Sol.

ἀβέλλω, vel ἀβλίζω, circundo, corono.

ἀβληνὸν, οῦ, τὸ, vel ἀβλανὸν, humile.

ἀβελτηρία, & ἀβελτερία, ſtultitia, ineptia, veſania. Dicitur & ἀβελτηρεία.

ἀβελτεροκόκκυξ, vanus & ſtolidus.

ἀβέλτερος, ſtupidus ac barbarus, ſtultus, ignarus.

ἀβέβαιος, ου, ὁ, varius, inſtabilis. ἀβέβαιον, graue, odio dignum.

ἀβέργαι, αἱ, ſerta alterna, quæ per terga equi iugalis excurrunt, ſub aliis eius ſuccincta.

ἀβέρω, deſidero, miſereor.

ἀβηδὼν, όνος, ἡ, luſcinia.

ἀβὴρ, Lacon. habitatio in porticu vbi eſt promptuarium.

ἀβήρω, canto.

ἀβιὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, impudens.

ἀβιίζω, animaduerto.

ἄβιρτος, ὁ καὶ ἡ, non coctus.

ἀβιάγρημα, error, deliciæ.

ἀβίσκος, quod præſenti in periculo verſatur.

ἀβιά, ᾶς, aluta ſeu picea.

ἀβιὼ, ſemen quoddam certum.

ἄβιος, ου, ὁ, duplicem habet ſignificationem: aut enim ἀ priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem. aut certè ἀ intenſiua eſt, & tūc eum ſignificat cui nihil eorum deeſt quæ pertinent ad victū. ἀβίου ἀλγίων, extremus pudor.

ἀβίωτος, ὁ, doloribus plenus, qui non viuit, vnde ἀβίωτος βίος, vita iniucunda & acerba.

ἀβιώτως ἔχω, infeliciter viuere.

ἀβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas, indemnitas.

ἀβλαβὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, innocens, illæſus, non nocens.

ἀβλαβῶς, citra noxam, innocenter.

ἀβλάβιον, apud Ægypt. funis è corticibus cõnexus purgationis cauſa.

ἀβλαβίως, ἀβλαβῶς, ſecuriter.

ἄβλαξ, ακος, ὁ, clarus.

ἀβλαροι, ligna.

ἄβλαυς, ſtupidus, ignarus, ingratus.

ἀβλαστάνω, malè germino, non ſuccreſco.

ἀβλαστὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, & ἄβλαστος, ου, infecundus, non germinans.

ἀβλάστητος, ὁ καὶ ἡ, qui nequit germinare.

ἄβλαυτος, ου, ὁ, nudos pedes, diſcalceatus.

ἀβλάβημα, erratum.

ἀβλεμέως, Aduerb. negligenter, pro ἀμελῶς.

ἀβλεμὴς, inualidus, iniucundus, diſſolutus.

ἀβλεννὶς, ἡ, piſcis ama.

ἀβλεπτὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, deſpectus, vilis, nihili.

ἀβλέπτημα, ατος, τὸ, delictum, peccatum.

ἀβλεπτὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, peccator, ἁμαρτωλός.

ἀβλεπτῶ, delinquo, pecco.

ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconſiderantia.

ἀβλάβεια ἐπιθέσεως, proluſio.

ἀβληρὰ, ᾶς, ἡ, habena.

ἄβλης, ῆτος, de iaculo recenti dicitur, nondum iactus, nondum arcu excuſſus.

ἀβλήρωτον, vel ἀβλάρωτον, intactum.

ἀβλαστήρια, αἱ, teſtes. Legitur etiam ἀβλήστριαι, & ἀβλάστριαι.

ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus, non cæſus, inuiolatus, inuulneratus.

ἀβλαχρὴς, balanus expers.

ἀβλήχρων, ονος, ὁ, obtuſus, hebes.

ἀβληχρὴς, ἑος, & ἀβληχρὸς, οῦ, idem quod ἰσχυρὸς, robuſtus ac fortis. Aliquando accipitur pro hebeti, obtuſo, molli. Et ἀβληχρὸς θάνατος, mors non violenta.

ἀβλοῖς, ſacrificia.

ἀβλοοι, ἀβλαβεῖς, innocui.

ἀβλίον, ου, τὸ, mulctrum.

ἀβλωθρίδιον, ου, τὸ, venenū quo fœtus extinguitur, abortus.

ἀβοαί, αἱ, precationes.

ἀβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio carens, deſtitutus. Pro immedicabili, vt ἀβοήθητον ἕλκος, vlcus deploratum.

ἀβοηθί, citra auxilium, facilè.

ἀβοήθητον φάρμακον, irremediabile venenum.

SYRORVM PECVLIVM.

HOC EST,

VOCABVLA APVD SYROS SCRIPTORES PASSIM VSVRPATA: TARGVMISTIS VERO AVT PRORSVS INCOGNITA: AVT IN IPSORVM VOCABVLARIIS ADHVC NON SATIS EXPLICATA.

ANDREAS MASIVS, *ſibi, ſuæ memoriæ iuuandæ cauſſa colligebat.*

ANTVERPIÆ,

Ex officina Chriſtophori Plantini,

Regii Prototypographi.

M. D. LXXI.

DICTIONARIVM
SYRO-CHALDAICVM,

GVIDONE FABRICIO BODERIANO
COLLECTORE ET AVCTORE.

ANTVERPIÆ
Excudebat Chriſtophorus Plantinus
Architypographus Regius,
M. D. LXXIII.

THESAVRI HEBRAICÆ LINGVÆ, OLIM A SANTE PAGNINO LVCENSI CONSCRIPTI, EPITOME.

Cui acceſsit

GRAMMATICES LIBELLVS EX OPTIMIS QVIBVSQVE GRAMMATICIS COLLECTVS.

ANTVERPIÆ

Excudebat Chriſtophorus Plantinus Prototypographus Regius.

M. D. LXXII.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

GRAMMATICA HEBRÆA,

EX OMNIBVS QVIBVSQVE GRAMMATICIS COLLECTA.

Hebræi, cum ſcribunt, aut legunt, neque Latinorum, neque Græcorum ordinem ſeruant: ſcribunt enim & legunt tendentes à dextra ad ſiniſtram.

נְקֻדּוֹת i. Puncta ſiue Notæ: (vel תְּנוּעוֹת i. Motiones, quòd per illas moueatur litera i. pronũcietur,) quibus Hebræi vtuntur vice vocalium.

BREVIA,

פַּתָּח [illegible]	*Pathahh*	בַּ	a	
סֶגוֹל [illegible]	*Segol*	בֶּ	e	
חִירִק קָטָן [illegible]	*Hhirik katon* [illegible]	בִּ	i	
קָמֶץ חָטֻף [illegible]	*Kamets hhateph* [illegible]	בָּ בָּ	o	
קִבּוּץ [illegible]	*Kibbuts* [illegible]	בֻּ	u	

LONGA,

a	בָּ	*Kamets* [illegible]	קָמֶץ	
e	בֵּ	*Tſere* [illegible]	צֵרִי	
i	בִּי	*Hhirik magnum* [illegible]	חִירִק גָּדוֹל	
o	בוֹ בֹ	*Hholem* [illegible]	חוֹלֶם	
ou	בוּ	*Schourek* [illegible]	שׁוּרֶק	

BREVISSIMA.

[a] *Schena* שְׁוָא, *vel* שְׁבָא, *quaſi captiuus, vnde* שָׁבַר *i. ſeruus, vocatur: vel, vt alij malunt, à* שׁוּב *deducitur, quaſi reducens, retrahens:* בְ e

[b] *Eſt Mobile aut Quieſcens: Quieſcens trahit literam, ſub qua ponitur, aut intelligitur, ad præcedentem ſyllabam: vt* שָׁבַרְתָּ [illegible] שְׁבֹר [illegible] *ſemper enim vltima litera, demptis quatuor,* [illegible], *virtute ſcheua cõtinet: quod tunc demum eluceſcit, cùm quidpiam adiungitur. Mobile profertur vt e breuiſſimum:*

1° *initio dictionis,* פְּקוֹר [illegible]

2° *Poſt punctum longum, quod accentu Grammatico, ſeu acutiſsimo caret,* יִפְקְרוּ [illegible] *aliquãdo enim muteſcit* [illegible] פְּקוּדָה [illegible]

3° *Sub litera affecta daghеſch,* פִּקְּדוּ [illegible]

4° *in medio dictionis poſt alterum ſcheua,* יִפְקְדוּ [illegible] *In fine enim quieſcit vtrumque, etiam præſente daghеſch, vt* קֹשְׁטְ [illegible] [illegible]

Et 1° (*vt quidã volũt*) *ſub priore literarum geminatarum: vt* הַלְלוּ [illegible]

[b] *Hhateph* { *Pathahh* חֲטַף פַּתָּח ă / *Seghol* חֲטַף סֶגוֹל ĕ / *Kamets* חֲטַף קָמֶץ ŏ }

[b] *Hæc tria vocantur etiam Compoſita, nempe ex ſcheua & ַ ֶ ָ, & peculiariter gutturalibus* אהחע *in vicem ipſius ſcheua ſubiiciuntur: quanquam ſub litera duplicata nonnunquam locum habet, vt* גִּלְלֵי. *& etiam ſub aliis, vt* [illegible]. *Scheua cum ſimplex ſub gutturalibus interdum reperiatur, fit potiſſimum his modis,* 1° *Nempe vbi eſt accentus Grammaticus,* שִׁלְחוּ [illegible]

2° *Sequẽte daghеſch* [illegible]

3° *Præcedente hhirik* [illegible] *quæ ſymbolo* [illegible] *continentur,* 5 *eſt* נְגִינָה *Cantillatio i. accẽtus Grammaticus.* ד *Dagheſch.* ח *Hhirik.*

[illegible] [illegible] רַעְשׁוּ פִּטְּמוּ.

[c] HHATEPH *kamets* (*teſte Elia*) *differt à Kamets hhateph quarto pũcto breui, quòd hoc ſæpè perdat Scheua aſcriptum: illud verò retineat.*

KAMETS *Hhateph autem, ſi careat Scheua, à primo longo, his regulis diſtingui poteſt.* 1° *Si nullum habeat accẽtum, & mox ſequatur Scheua aut Dagheſch,* כָּל חָכְמָה. 2° *Si ſequantur duo Scheuaim: vt* [illegible]. 3° *Si mox poſt ſe habeat Makkaph, Græcis Hyphen,* כָּל הָאָרֶץ; *niſi ipſam lineam præcedat* ג *vel* ה. 4° & *poſtremò in finibus verborum, ſi quidem accentus præcedat:* [illegible] [illegible]

Litera Hebraicè אוֹת vocatur, id eſt, ſignum ad placitum impoſitum voci humanæ, habens aliquod punctum, quod vice vocalis ponitur: & ſunt viginti & duæ.

Nomen.	Poteſtas.	Nomen.	Figura.
אָלֶף	[a] [illegible]	*Aleph*	א [a]
בֵּית	b β	*Beth*	ב
גִּימֶל	g γ	*Gimel*	ג
דָּלֶת	d δ	*Daleth*	ד
הֵא	h [illegible]	*He*	ה
וָיו	v	*Vau*	ו
זַיִן	z	*Zain*	ז
חֵית	hh [illegible]	*Hheth*	ח [b]
טֵית	t	*Teth*	ט
יוֹד	i	*Iod*	י
כַּף	χ ch	*Caph*	כ ך
לָמֶד	l	*Lamed*	ל
מֵם	m	*Mem*	מ ם
נוּן	n	*Nun*	נ ן
סָמֶךְ	ſ	*Samech*	ס
עַיִן	g [illegible]	*Ain*	ע [c]
פֵּא	p φ	*Pe*	פ ף
צָדִי	tſ	*Tſade*	צ ץ
קוֹף	k q κ	*Koph*	ק
רֵישׁ	r	*Reſch*	ר
שִׁין	ſch	*Schin*	שׁ [d]
תָּו	t θ	Tau vel *Taf.*	ת

[a] [illegible]

[b] [illegible]

מנצפך [illegible] לְמַרְבֵּה [illegible]

[c] [illegible]

[d] [illegible]

LITERAE diſtinguuntur ſecundum pronunciationis organa in quinque ordines:

vt	*Gutturis,*	א ה ח ע
	Palati,	ג י כ ק
	Linguæ,	ד ט ל נ ת
	Dentium,	ז ס צ ר ש
	Labiorum,	ב ו מ ף

DE LI-